

Margareta Sjögren-Olsson

Bli kvar

Bonniers 1983, omslagsfoto Nisse Pettersson

På nyårsafton ringde en läsarinna:

-Snälla Margareta, får jag be dig om en sak. Skriven en fortsättning på din bok "Aldrig mer". Jag lästen den efter min mans död. Den hjälpte mig. Därför frågar jag nu:

Hur blir det sen?

Hon är ine den enda som frågat mig om det. Hur blir det sen? Vd händer? Klarar man det?

Så jag satte mig och skrev den här boken. Jag vill berätta om sådan som kan hända medan man kämpar för att ta fatt sitt nya liv på egna ben. Det är inte lätt. Man måste kanske

bryta upp från ett älskat radhus till en liten trång stadsvåning,, tvinga sig att gå ut bland folk när man helst ville gå och gömma sig...

upptäcka att det finns än som ser en som lovligt byte och kvinnor som är rädda för "änkan"...

Nej, det är inte lätt. Möter man så en man so på allvar säger "Jag älskar dig". Då blir det riktigt svårt.

Svårt, och lite farligt – som så mycket blir när man har det jobbigt nog bara med att överleva och klara av detta orimliga

Att bli kvar.

